

Női kézilabda B vb

Magyarország második

Szombaton este Oldenburgban játszották le a B-csoportos világbajnokság női kézilabdadöntőjét a magyar és az NDK válogatottja.

NDK—Magyarország
25-18 (10-11)

Vezette: Vitols, Kuzul (mindkettő szovjet).

NDK: Picken — Knüpfer (6), Rast (3), Krüger (5), Hübscher (1), Unger, Wolff (1). Cs.: Stolezt (kapus), David, Matthäus (4), Schulz (5). Edző: Peter Kretzschmar.

Magyarország: Rácz — Nyári (5), Gódorné (2), Csajbókné (1), Elekes (1), György

(4), Gombai. Cs.: Tóth (kapus), Kondiné (1), Hajdú K. Sulyok (3), Erdős (1). Edző: Csik János, Szabó István.

Kezdet után mi löttük az első gólt, majd a 7. percben 4-2-re vezeltünk. A 20. percben 9-8 volt a javunkra és az első játékrészt is egygólos előnnyel fejeztük be.

Szünet után aztán egyre idegesebben játszottak a magyarok, sorra hagyták ki a legnagyobb gólhelyzeteket. A 45. percben már öt góllal vezetett az NDK, végül hétgólos győzelmet aratott.

Hétméteresek: 4/4, ill. 5/2
Kiállítások: 12, ill. 2 perc

Tenisz

Svédországi a Davis Kupa

Vasárnap a két egyes mérkőzéssel zárult Münchenben az NSZK—Svédország Davis Kupa döntő. Ha lehet, még tovább fokozódott az érdeklődés, ezek vároztak belépőre — hiába. A müncheni olimpiai csarnokban 13 125 néző előtt zajlottak a küzdelmek.

A nap első mérkőzését a két csapat csillaga, Becker és Wilander játszotta. A 18 éves nyugatnémet teniszlányos, érdekes, 126 perces csatában győzött, s ezzel 2:2-re alakult a Davis Kupa döntő állása az utolsó egyes mérkőzés előtt.

Boris Becker—Mats Wilander 6:3, 2:6, 6:3, 6:3.

Az ötödik mérkőzés eredménye:

Stefan Edberg—Michael Westphal 3:6, 7:5, 6:4, 6:3.

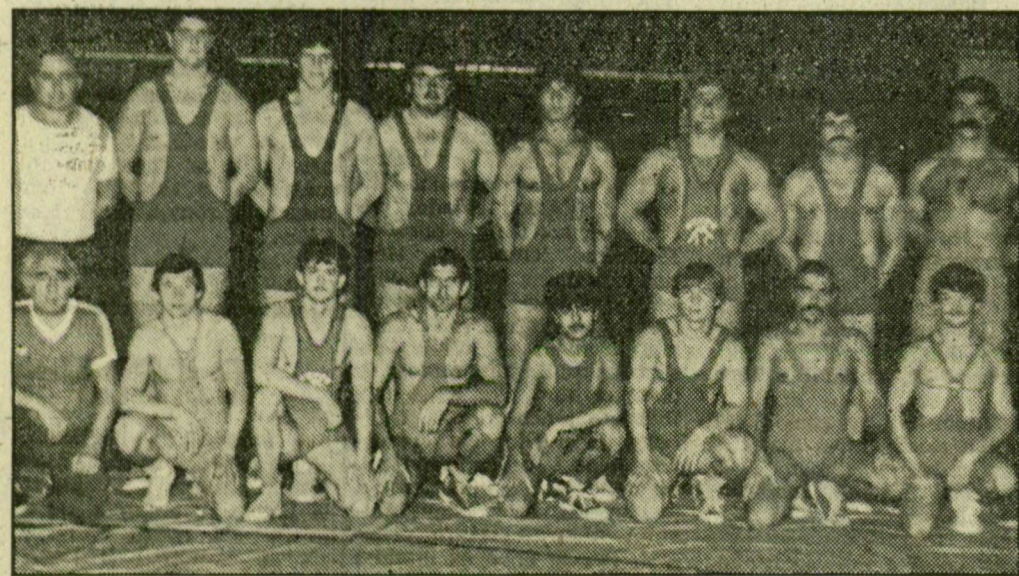
Ezzel Svédország 3:2-re győzött, és 1975 és 1984 után harmadszor nyerte el a Davis Kupát. Az NSZK 1970 után másodszor lett második.

Igy kellett volna tippelni!

1. Atalanta—Milan	1-1 X
2. Bari—Udinese	1-0 1
3. Fiorentina—Pisa	1-1 X
4. Internazionale—Sampdoria	1-0 1
5. Napoli—Avellino	1-0 1
6. Roma—Como	0-0 X
7. Verona—Torino	1-0 1
8. Ascoli—Bologna	1-0 1
9. Cagliari—Arezzo	0-0 X
10. Catanzaro—Lanerossi	0-2 2
11. Cremonese—Lazio	2-1 1
12. Perugia—Empoli	1-1 X
13. Triestina—Brescia	1-0 1
PÓTMÉRKÖZÉSEK:	
14. Cesena—Sambenedettese	1-0 1
15. Palermo—Campobasso	0-0 X
16. Pescara—Catania	1-1 X

Birkózás

Ötödik a szabadfogású csapat

Az SZVSE szabadfogású birkózócsapata. Állnak, balról jobbra: Csikós Ferenc (a csapat edzője), Domonkos Róbert, Domonkos Sándor, Szél József, Zsombók János, Birkás László, Miklós Károly, Kiss István. Térdelnek: Benkő Gyula (vezető edző), Kovács Béla, Simon László, Hartványi Zoltán, Vékes György, Kiss Ferenc, Pocsai Lajos, Laczkó Mihály. A képről hiányzik: Kiss János, Bünde Szilveszter, Ambrus Tibor, Spiák Sándor

Budapesten rendezték meg az NB I-es szabadfogású birkózó csapatbajnokságot, melyen az SZVSE gárdája nyolc csapat közül az előkelő ötödik helyen végzett. A

vasutas birkózók eredményei: SZVSE—H. Szondi SE 6:4, Haladás VSE 6:4, Csepel Autó 7:3, FTC 2:8, Bp. Honvéd 4:6, DVTK 3:7, Csepel SC 0:10. Az NB I-es

csapatbajnokság végeredménye: 1. Csepel SC, 2. FTC, 3. Bp. Honvéd, 4. DVTK, 5. SZVSE, 6. H. Szondi SE, 7. Haladás VSE, 8. Csepel Autó

„Nem mondtam le a címeres mezről!”

Lele Ambrus az ezüstéremről

Lele Ambrus a mezőny fölött, a címeres mezben

Lele Ambrus, a Szegedi Volán SC kézilabdaesapatának válogatott átlövője, csapatkapitánya nyolc évvel ezelőtt futott be igazán az élvonalba. A 193 cm magas, ragyogó adottságokkal rendelkező balkezes játékos Faludi Mihály hívta meg először a válogatottba. 1979-ben 21 évesen helyet kapott a svédországi Világ Kupán 4. helyezést elért magyar csapatban. Egy év múlva részt vehetett első olimpiáján Moszkvában, ahol ismét a negyedik hely jutott a magyar csapatnak. A hat évvel ezelőtt készült riportban vágyairól ennyit mondott: — Minél többször szeretnék szerepelni a magyar válogatottban, csapattal pedig bajnoki címet elérni!

Eltelt aztán néhány év, Lele továbbra is a szegedi csapat legeredményesebb játékos maradt, válogatottságának számát azonban 1985-ben nem tudta gyarapítani. Mocsay Lajos személyében új szakvezető került a válogatott élére, s ezüstérem ide, 161 lött gól a bajnokságban oda, nem hívták meg a válogatott keretbe! A csalódásra gyógyírt csupán az hozott, hogy csapatával az idén érték el a legjobb eredményt, ezüstérmesek lettek az NB I-ben! Ezzel a legfrissebb élménnyel kezeltük a beszélgetést.

— Hogy értékeled, a csapat ezüstérmét?

— Tíz év óta játszom a Volánban. Amióta itt vagyok elmondhatom, hogy nem ez volt a legjobb játékosokból álló gárda. Mint csapat, viszont soha nem volt ilyen egészséges! Ennek köszönhetjük a bajnoki eredményt, amely még egyetlen labdarúgócsapat számára sem sikerült.

— A bajnokság előtt a szakvezetés a 4–6. hely valamelyikének a megszerzését tűzte célul a csapat elé. Mi volt az a fordulópont, amikor elérhető közelségbe került a dobogós helyezések megszerzésének a lehetősége?

— Ezt az évet a csapatépítésre áldoztuk volna. Így is indult minden, hiszen hazai pályán nyertünk, idegenben viszont vereségeket szenvedtünk. Aztán a tavaszi szezon finisében a két idegenbeli győzelem feldobta a csapatot. Azon vettük magunkat észre, hogy a fél-szezont a 2. helyen zártuk. Ehhez azonban hozzá kell tenni, hogy a riválisok úgy-mond körbeverték egymást. A tavaszi szünetben elkezdtünk számolgatni. Időközben kiderült az is, hogy csapatépítési terveinket nem sikerül valóra váltani, hiszen akikre számítottunk volna (Avar György, Borbás János, Bárány Zsolt) bevonultak katonának. Maradtunk 8–

10-en. Annyit tudtunk, ha a kezdő „hetes” sérülés nélkül megússza az őszi bajnoki szezon dobogóra kerülhetünk. És itt jött a második szerencse. A Fradi elleni döntetlen már azt jelentette, hogy ezüstérmesek vagyunk, ha hazai pályán legyőzzük a Rába ETO-t. Ezt a nagy lehetőséget már nem engedhetjük ki a kezünk közül.

— Mit hoz a jövő?

— A mostani gárdával, úgy érzem, nem lehet előrébb lépni. Ez a mostani ezüstérem volt a maximum. Eppen ezért nagy szakértelmekkel, gondokkal, hozzá kell kezdeni a csapatépítéshez, hogy a jövőben is hírnevéhez méltóan szerepelhessen a Volán!

— Az MNK-ban a legjobb négy közé jutásért vívott budapesti találkozó vicclapba illő körülmények között zajlott le. Mi a véleményed erről?

— Ez így igaz! Eleve úgy indultunk, hogy Tóth Géza nélkül (azóta sikeres porcműtéten esett át...) nem nyerhetünk. Ennek ellenére a lehető legtovább szeretünk volna eljutni. Egy biztos; az MKSZ igazságtalan döntést hozott, amikor elutasította az óvásunkat, és az Elektromost „juttatta” az MNK legjobb négy csapata közé!

— Lele nélkül a válogatott nem lehet a legjobbak társasága — hallottam lépten-

nyomon, amikor nyilvánosságra hozták az új keretet. Hogy fogadtad a hírt?

— A mindenkor szakvezető dönti el, hogy ki kerülhet a legjobbak közé. Engem Mocsay Lajos ezúttal nem hívott meg. A címeres mezben eddig 127 alkalommal szerepeltem, most a

vezetési Gyaruka és a honvéds Borda s a válogatott két jobb átlövője.

Egyébként az újságból tudtam meg, hogy én megfigyelés alatt vagyok. Eddig örökösen bizonyítanom kellett, most meg, állítólag, figyelnek! Igaz, az idei bajnokságban 161 gólt lőttem! Búcsúzóul csak annyit: nem mondtam le a címeres mezről!

B. L.

Kupagyőztes a Rába ETO

Vasárnap kicsinek bizonnyult a győri sportcsarnok a Rába ETO—Bp. Honvéd kézilabda MNK-döntő visszavágóján. Az 1000 ülőhelyes létesítménybe bepréslődtek vagy kétezren. Az eredmény: Rába ETO—Bp. Honvéd 20-18 (10-11).

A Rába nyerte az MNK-t.

Teremfoci

Az Eger végzett az első helyen

Szegeden a hét végén, a Csongrád Megyei Labdarúgó Szövetség utánpótlás bizottságának rendezésében, első alkalommal került sor a Déltek Kupa terem-labdarúgó tornára. A helyiek hat csapatot hívtak meg, de az utolsó pillanatban a két csapatot is nevező aradiak lemondták részvételüket. Utólagos meghívásra helyettük a Bács-Kiskun megyei válogatott és a Makó gárdája érkezett. Amint a torna szervezői elmondták, a kupa célja az 1970 után született serdülő játékosok a holt idejében is versenyzési lehetőséghez jussanak.

A selejtezők során a résztvevő hat csapatot két csoportba osztották. Az elsőbe a Bács megyei, az egri és

a szegedi csapat került, míg a másodikban a Ferencváros, a Makó és a szabadkai együttes küzdött a helyezésekért. A két csoport azonos helyezettei vasárnap egymás között döntötték el a végső sorrendet.

Nem sikerült a jó eredmény a Csongrád megyeieknek, hiszen a szegediek és a makóiak tegnap egymás ellen küzdve döntötték el az ötödik-hatodik hely sorsát. A harmadik helyen a Bács megyei serdülő csapat végzett. A döntőbe a selejtezők során igen jó benyomást keltező játékkal az egriek és a szabadkaiak jutottak. Nagy küzdelem volt a mérkőzésen, ahol a rendes játékidőben, tehát kétszer 20 perc után sem született dön-

tés 1-1 lett az eredmény. Hétméteresek rúgásával döntött el a Déltek Kupa sorsa; az egriek 5-4-re nyertek.

A tornáról egyöntetű volt a résztvevő csapatok véleménye, miszerint a jövőben is szükség lenne hasonló téli labdarúgási lehetőségre. Hiányolták azonban azt, hogy rendkívül kevesen érdeklődtek a találkozók iránt és ez — sajnos — a szakemberekre is vonatkozik.

A helyosztók eredménye. Az első helyért: Eger—Szabadka 1-1 (1-0). Hétméteresekkel 5-4 az Eger javára. A harmadik helyért: Bács-Kiskun megye—Ferencváros 1-1 (0-0). Hétméteresekkel 4-3 a Bács megyeiek javára. Az ötödik helyért: Szeged válogatott—Makó 5-0 (1-0)